

# STAR WARS®

#5

## ADVENTURES

### NOVEL



## LOVITURILE METAMORFULUI

RYDER WINDHAM

**RYDER WINDHAM**

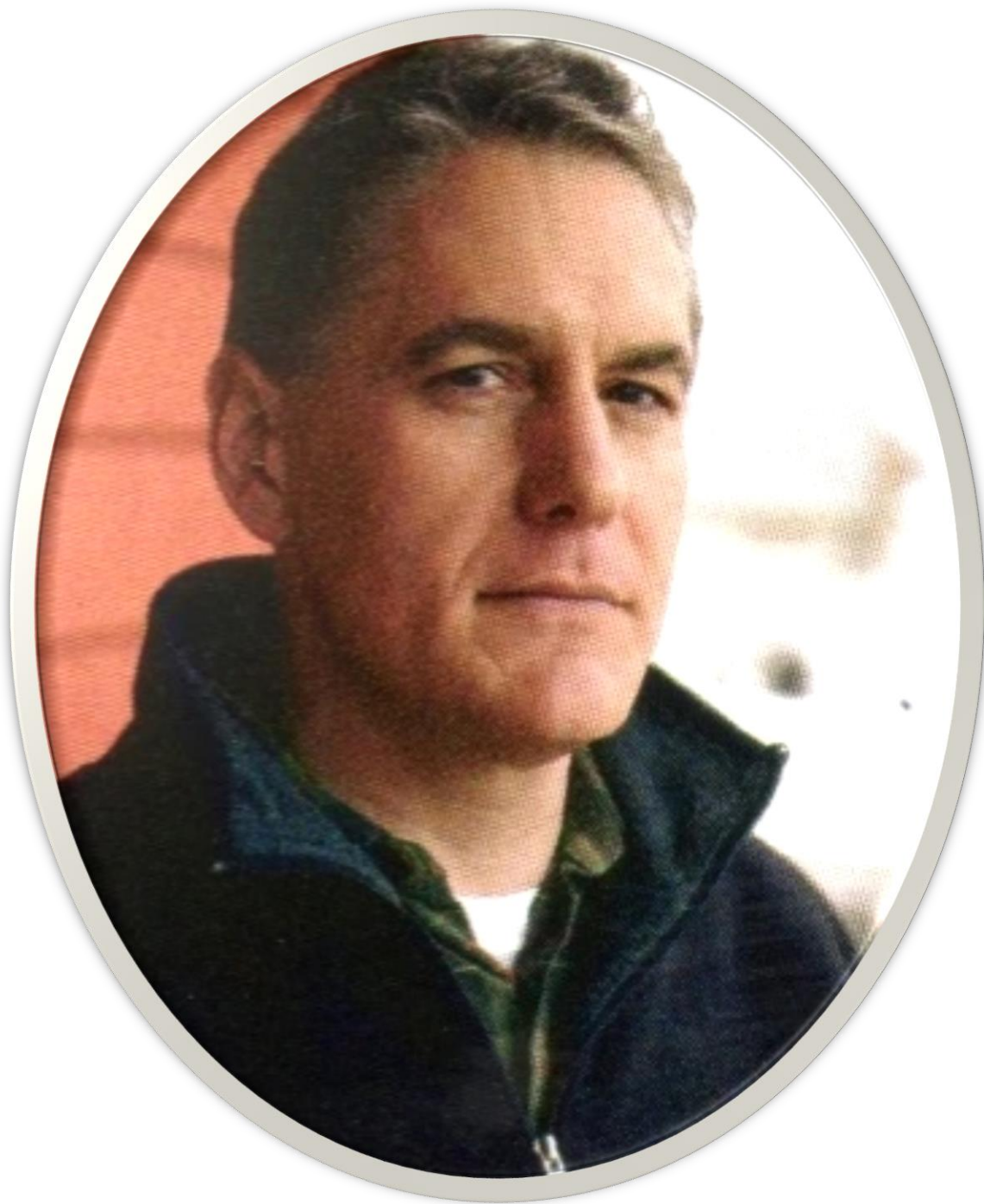


# LOVITURILE METAMORFULUI

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Rider Windham  
Star Wars Adventures -05- The Shape-Shifter Strikes  
2003





## **Ryder Windham**

Ryder Windham este un autor american de science fiction care a scris mai mult de 60 de cărți pentru Universul Star Wars, inclusiv romane, benzi desenate și cărți de referință. Din 1993, lucrează la proiecte Star Wars fie de unul singur, fie împreună cu alți autori.

Din 2004, lucrează la *Rhode Island School of Design Continuing Education* ca instructor și consilier de certificare pentru cursuri de benzi desenate și arte secvențiale. În prezent, locuiește în Providence, Rhode Island, împreună cu soția și cele două fiice ale sale.



**...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată**

## **Introducere**

Cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată, șantierele orbitale de nave spațiale ale planetei Fondor au fost aproape să fie distruse de trei criminali: Huttul Groodo, lacomul constructor de nave spațiale, diabolica Hurlo Holowan, inginera de droizi și Rodd nefastul Senator de Fondor. Împreună, au pus la cale un complot pentru a folosi droizii ca să distrugă șantierele de nave spațiale ale planetei Fondor, astfel încât să poată profita de pe urma afacerilor pierdute. Deși planul lor a eșuat, au lucrat în așa mare secret încât autoritățile nici măcar nu i-au suspectat de vreo infracțiune și nu au fost arestați.

Cu toate astea, un Jedi renegat, numit Conte Dooku, era foarte interesat de sistemul Fondor și, când a aflat că șantierele de nave au fost aproape să fie distruse, și-a folosit resursele pentru a-i identifica rapid pe cei trei care se aflau în spatele complotului. După ce s-a consultat cu Maestrul său, Lordul Sith Darth Sidious, Dooku l-a angajat pe vânătorul de recompense Jango Fett pentru a-i captura pe Groodo, Holowan și pe Senatorul Rodd. Dooku îi voia pe cei trei în viață.

Fără ca Dooku și Jango Fett să știe, conspiratorii fuseseră identificați și de un alt individ puternic: Wat Tambor, Supervizorul Techno Union. Căutând să se răzbune pe cei care i-ar fi pus în pericol investițiile în sistemul Fondor, Wat Tambor l-a angajat pe Trandoshanul Cradosk, șeful Breslei Vânătorilor de Recompense, pentru a-i ucide pe Groodo, Holowan și pe Senatorul Rodd.

Jango Fett i-a permis fiului său în vârstă de nouă ani, Boba, să i se alăture la vânătoare. Întâmplător, Cradosk a făcut și el echipă cu fiul său, Bosk, în vârstă de 29 de ani. După ce Jango a avut o întâlnire cu Cradosk pe o stație spațială Fondor, se pare că Cradosk a fost mai interesat să-l convingă pe Jango să se alăture Breslei Vânătorilor de Recompense decât să-și încaseze recompensa.

Vânătorii de recompense l-au urmărit pe Senatorul Rodd prin hiperspațiu până pe planeta Esseles. Acolo, Jango a reușit să-l captureze cu succes pe Rodd și l-a plasat într-o cușcă de prizonieri pe nava sa, *Sclav I*, care se afla într-o zonă de andocare din Portul Spațial Intergalactic Calamar de pe Esseles.

În urma capturării lui Rodd, Jango l-a instruit pe Boba să pregătească cuștile lui *Sclav I* pentru a-l găzdui pe Groodo, apoi plecă cu Bosk pentru ca să se întâlnească cu Cradosk într-o altă zonă de andocare. Dar după ce a refuzat din nou invitația lui Cradosk de a se alătura Breslei Vânătorilor de Recompense, Jango s-a întors la *Sclav I*... și a descoperit că Boba dispăruse!

## Capitolul 1

Jango Fett scană din nou interiorul zonei de andocare. Străbătu tot perimetrul în care se afla *Sclav I* și căută orice urmă a lui Boba. Îl văzuse ultima oară pe fiul său cu doar șaptesprezece minute în urmă – atât îi luase să meargă până la Zona de Andocare 32 cu Bossk, să se întâlnească cu Cradosk și să se întoarcă. Din experiență, Jango știa că multe lucruri rele se puteau întâmpla în șaptesprezece minute.

Înainte să părăsească zona de andocare cu Bossk, îl instruisese pe Boba să folosească un tăietor cu fuziune pentru a extinde cuștile de prizonieri ale lui *Sclav I*. Jango fu surprins să găsească tăietorul cu fuziune în afara lui *Sclav I*. Unealta de tăiere fusese ruptă în două, iar bucățile sale zăceau lângă o mică grămadă de fier vechi de lângă peretele interior concav al zonei de andocare.

Jango nu se atinse de tăietorul de fuziune rupt, dar examinează podeaua zonei de andocare. Existau două seturi de urme de pași. Recunoscute un set de urme ca fiind făcute de cizmele lui Boba. Celălalt set fusese făcut de un individ mai înalt și mai greu, care avea trei degete cu gheare pe fiecare dintre picioarele goale.

*Picioare de Trandoshan. Ale lui Bossk.*

Jango securiză *Sclav I* și merse pe urmele lui Bossk în afara zonei de andocare. Îngrijorarea și furia îl împingeau înainte.

\* \* \*

— Uite ce am prins, spuse Bossk, în timp ce îl arunca pe Boba Fett pe podea în fața lui Cradosk, care stătea la un birou într-o cameră din Zona de Andocare 32.

Bossk închise ușa biroului în urma lui, cu un șut. Boba se ridică de pe podea și se uită la Cradosk.

— Ce-i asta? mârâi Cradosk.

— Un hoț, cred, spuse Bossk. L-am prins cu un tăietor cu fuziune, cotrobăind pe lângă nava lui Jango Fett.

— Chiar așa? spuse Cradosk, îngustându-și ochii cu fante galbene asupra băiatului cu părul negru care stătea în fața lui.

Cradosk se aplecă înainte în scaunul său pentru a-l examina pe Boba.

— Nu prea pare a fi un hoț, spuse el. Nările i se umflară, apoi adăugă: Nici nu miroase ca un hoț.

Boba îi susținu privirea lui Cradosk, dar nu scoase niciun cuvânt.

— Mă poți înțelege, băiete? întrebă Cradosk. Poți să vorbești?

Boba rămase tăcut.

Bossk își ajustă bandajul care îi era înfășurat în jurul capului și spuse:

— Poate că știe ceva despre tipul care m-a împușcat la Fondor.

Ochii lui Cradosk se îndreptară spre Bossk.

— De ce crezi că ar ști asta?

— Pentru că *cineva* trebuie să știe, spuse Bossk, scrâșnind din dinți. Și dacă *nu știe* nimic, eu votez să facem din el o cină.

— Spune-mi, Bossk, zise Cradosk. Înainte de toate, ce căutai în zona de

andocare al lui Jango Fett?

— Mi-ai spus să mă duc să mă plimb, răbufni Bossk. Așa că m-am dus să mă plimb.

— Dar nu ți-am spus să examinezi zona de andocare al lui Jango Fett, nu?

— Am vrut să mă uit mai de aproape la nava lui, spuse Bossk. Când îl văzu pe tatăl său făcând o grimasă, Bossk adăugă: Hei, nu mi-ai spus să nu mă duc acolo.

— Nu, nu ți-am spus, zise Cradosk, ironizând prostia lui Bossk. Urmă o pocnitură puternică în timp ce Cradosk își trânti pumnul cu putere pe birou. Apoi mârâi: Nu ți-am spus pentru că am crezut că ești suficient de deștept ca să știi că nu trebuie să te duci acolo! Iată-mă, încercând să-l conving pe Jango Fett să se alăture Breslei Vânătorilor de Recompense, iar tu ai mers mai departe și ai furat de la el!

Derutat de izbucnirea tatălui său, Bossk spuse:

— Despre ce vorbești? Nu am furat nimic.

Cradosk bătu în partea laterală a propriului bot bont și spuse:

— Folosește-ți nasul, cap sec! Mirosul acestui băiat este aproape identic cu cel al lui Jango Fett. *Îi aparține* lui Jango!

Bossk se uită la Boba și spuse:

— Asta înseamnă că nu am voie să-l mănânc?

Înainte ca Cradosk să poată răspunde la întrebare, ușa din spatele lui Bossk fu deschisă cu un șut și urmă un foc de blaster. Bossk nici nu văzu ce l-a lovit.

Capul său bandajat se dădu pe spate, iar corpul său se prăbuși pe podea.

Boba nu tresări și nici nu se uită spre ușă, ci își țină ochii pe Cradosk, care se lăsă pe spate în scaun și spuse:

— Te rog, intră, Jango.

Jango Fett păși prin ușă și intră în birou. Încă își ținea blasterul îndreptat spre Cradosk. Păși peste trupul lui Bossk și trecu între Boba și biroul lui Cradosk.

Boba se uită la spatele blindat al tatălui său. Jango îl privea pe Cradosk, iar Cradosk se uita la Bossk, pe podea. Ochii lui Bossk erau închiși, dar încă respira.

Cradosk se uită apoi direct la Jango. Dacă era alarmat de faptul că avea blasterul lui Jango îndreptat spre el, nu o arăta.

— E a doua oară când îl împuști pe Bossk în ceafă cu un proiectil paralizant, spuse el. Dar nu-ți face griji. Nu-i voi spune.

— Spune-i dacă vrei, spuse Jango. Nu-mi fac griji.

— Dacă nu-ți faci griji, atunci de ce nu-l omori pe Bossk? întrebă Cradosk. Poate crezi că voi căuta să mă răzbun?

— Posibil, spuse Jango. Sau poate că îmi place să folosesc capul fiului tău ca țintă de antrenament.

Cradosk chicoti, apoi spuse:

— Te rog să accepti scuzele mele, Jango. Nu știam că Bossk se va furișa în zona ta de andocare. Sper că acest mic incident nu te va împiedica să te mai gândești la invitația mea de a te alătura Breslei Vânătorilor de Recompense.

— Am răspuns deja o dată la această întrebare astăzi.

Cradosk se încruntă și spuse:

— Bossk va fi pedepsit pentru că a luat ceea ce este al tău. Cradosk așteptă un răspuns din partea lui Jango, dar cum nu veni niciunul, adăugă: Băiatul este al tău, nu-i așa?

Boba se uită la Jango, întrebându-se dacă tatăl său va răspunde.

— Așa este, spuse Jango.

Cradosk zâmbi.

— Știam eu că așa este. Este un băiat foarte curajos. O pot vedea în ochii lui. Și trebuie să fie foarte valoros pentru ca tu să vii să-l salvezi. Ce este? Sclavul tău? Sau un ostatic pe care îl transporti? Nu, lasă-mă să ghicesc. E...

— La revedere, Cradosk, îl întrerupse Jango.

Ținându-și blasterul îndreptat spre Trandoshan, își folosi mâna liberă pentru a-l apuca pe Boba de braț și a-l ghida pe băiat spre ușa biroului. Jango nu închise ușa în urma lui.

Cradosk zâmbi. Nu trebuia să ghicească despre relația dintre Jango și băiat. Mirosurile lor erau prea asemănătoare, iar nasul lui Cradosk nu se înșela niciodată în privința acestor lucruri. Se uită din nou la corpul nemișcat al lui Bossk, apoi oftă.

— Ah, Bossk, mocofan cu minte înceată. De ce nu ai putut să semeni mai mult cu fiul lui Jango?

Apoi, Cradosk se întoarse spre consola de comunicații a biroului și făcu un apel la foarte mare distanță.

## Capitolul 2

În timp ce Jango Fett și Boba mergeau pe un hol, întorcându-se la zona de andocare în care se afla *Sclav I*, Jango întrebă:

— Spune-mi ce s-a întâmplat.

— Eram în *Sclav I*, lucrând la cușcă, făcând-o mai mare, așa cum ai vrut tu, spuse Boba. Aveam nevoie de o bucată lungă de duroțel pentru a întări barele cuștii. M-am uitat pe fereastră și am văzut o grămadă de fier vechi în zona de andocare.

— Deci ai ieșit în afara navei să iei niște fier vechi și Bossk te-a prins? întrebă Jango.

— Da, domnule, spuse Boba. Îmi pare rău.

— Părerile tale de rău ar fi putut să te ucidă, spuse Jango. Ar fi trebuit să rămâi în navă! Ai fost norocos.

— Cred că e ceva ce ar trebui să știi, spuse Boba. Despre Cradosk... A spus că mirosul meu este exact ca al tău.

Jango îl opri pe Boba pe hol.

— Spune-mi exact ce a spus.

Boba își cercetă memoria și răspunse:

— A spus: *Mirosul acestui băiat este aproape identic cu cel al lui Jango Fett. Îi aparține lui Jango.*

Sub cască, Jango se încruntă. Când Cradosk speculase despre identitatea lui Boba, Jango crezuse că doar presupunea. Dar dacă simțul lui olfactiv era atât de ascuțit încât îl putea lega pe Boba de el, atunci știa foarte bine că Boba nu era un sclav sau un ostatic, iar asta era o mare problemă. Boba era cel mai important lucru din galaxie pentru Jango, iar ultimul lucru pe care îl dorea Jango era să se afle că faimosul vânător de recompense avea un fiu. Dacă se întâmpla asta, lui Bossk sau oricărui alt prost cu blaster i-ar fi venit ideea de a-l răni – sau ucide – pe Boba pentru a ajunge la Jango.

Chiar dacă Boba nu putea vedea fața tatălui său, își dădu seama după tăcerea acestuia că Jango era furios.

— Îmi pare foarte rău, spuse Boba.

— Nu e vina ta, spuse Jango. Este vina mea că te-am adus la vânătoare. Dacă Cradosk bănuiește cine ești, atunci situația trebuie corectată.

— Cum?

— Pentru început, te voi aduce înapoi pe Kamino, spuse Jango. Haide.

Au rămas în tăcere tot restul drumului pe jos până la *Sclav I*. În timp ce se apropiau de intrarea în zona de andocare, o siluetă cocoșată, cu glugă, se apropie de ei cu prudență, bătând în pământ cu un baston. O mână ofilită se întinse din mâneca adâncă pentru a trage înapoi gluga și a dezvălui fața ridată a unei femei în vârstă.

— Scuzați-mă, șuieră femeia. Mi-am pierdut animalul de companie Ruffelluff, iar toate aceste docuri seană atât de mult. Ați fi atât de amabil să mă ajutați să-l găsesc?

— Ruffellufful este mascul sau femelă? întrebă Jango.

— Femelă, dar cu două cozi.



Femeia ridică două degete osoase.

— Da, ți-am văzut animalul de companie, răspunse Jango, surprinzându-l pe Boba, care nici măcar nu auzise vreodată de ruffelluffi. Apoi Jango adăugă: S-a rătăcit în nava mea.

— Este rănită?

— Nu încă, spuse Jango. Vino și ia-o.

Dezorientat, Boba îi urmă pe bătrână și pe tatăl său în zona de andocare și urcă pe rampa lui *Sclav I*. Având în vedere capcanele anti-intruși de pe *Sclav I*, se îndoia că vreo creatură – chiar și un ruffelluff, orice ar fi fost asta – ar fi putut intra pe navă. De asemenea, Boba habar nu avea de ce tatăl său permitea unui străin să urce la bord. Când ajunseră cu toții în cala pasagerilor, femeia se întoarse spre Boba și îl întrebă:

— Ai mai văzut vreodată un ruffelluff?

— Nu, spuse Boba.

— Nici nu vei vedea vreodată. Fața femeii se trase înapoi într-un zâmbet ridat și adăugă: Nu există. Nu mai există.

Apoi Boba privi uimit cum femeia se ridică de spate, iar pielea de pe față și de pe mâini i se întinse și deveni netedă. Nu mai era deloc bătrână.

— Zam! spuse Boba.

— În carne și oase.

Femeia zâmbi. Zam Wesell, vânător de recompense și asasină, era o Clawdită care-și schimba forma. Din câte știa Boba, ea era singura prietenă a tatălui său. Și Boba o plăcea. Zam îi ciufuli părul lui Boba și spuse:

— Te-am păcălit!

Boba se întoarse spre tatăl său și spuse:

— Ai știut tot timpul că e Zam?

Jango își scoase casca și spuse:

— Da.

— Doar pentru că am spus de *ruffelluff*, spuse Zam. Este un cuvânt de cod pe care i l-am dat tatălui tău ca să mă recunoască atunci când sunt deghizată.

— Te-am reperat înainte să spui tu ceva, zise Jango. Nimeni nu merge ca tine.

— Serios, Jango? Zam radie. Asta aproape că a sunat ca un compliment.

— Nu a fost unul, spuse Jango. De ce ești pe Esseles?

— Afaceri, spuse Zam în timp ce se sprijinea de un perete metalic. Am intrat într-o cantină numită *Cutia de nisip ionic* și am auzit un Trandoshan pe nume Bossk... Îl cunoști pe Bossk?

Jango aprobă din cap.

— Fiul lui Cradosk.

— Ei bine, continuă Zam. Bossk l-a întrebat pe barman dacă a văzut un vânător de recompense pe nume Jango Fett care poartă armură Mandaloriană.

— Ce a răspuns barmanul? întrebă Jango.

— Că nu auzise niciodată de Jango Fett și că habar nu avea cum arată armura Mandaloriană. Ceea ce înseamnă că ori spunea adevărul, ori știa că nu trebuie să vorbească despre tine.

— Continuă, spuse Jango.

— Îmi terminasem misiunea, așa că m-am hotărât să dau o tură pe aici. Apoi am găsit *Sclav I*, și pe voi doi. Așa că, destul despre mine. Se uită la Boba și spuse: Ce caută acest tânăr chipeș atât de departe de casă?

Boba se înroși.

— L-am adus cu o treabă, spus Jango. A fost o greșeală. Bossk l-a capturat pe Boba, iar Cradosk a comparat mirosul lui Boba cu al meu.

— Serios? spuse Zam. Se aplecă înainte și mirosi părul lui Boba. Nu cred că Boba miroase deloc ca tine.

— Tu nu ești Cradosk, spuse Jango. Instinctul lui a mai dat roade înainte. Dacă a făcut măcar o mică legătură între Boba și mine – și a făcut-o – atunci știe prea multe.

Zam oftă.

— Nu-ți poți ascunde fiul la nesfârșit, Jango.

— Știu asta, spuse Jango.

— Pot să te ajut cu ceva? întrebă Zam.

Jango se uită la Boba și spuse:

— Du-te în patul tău și odihnește-te, fiule.

— Ne vedem mai târziu, Boba, spuse Zam.

Boba făcu o plecăciune și părăsi cala. Jango se uită la Zam și spuse:

— Dacă îți arăt o hologramă a cuiva, o femeie, ai putea să te dai drept ea?

— Probabil. Zam zâmbi. E vorba despre afaceri sau despre plăcere?

— Afaceri, Zam, spuse Jango. Strict afaceri.

— Păcat pentru tine, spuse Zam. Afaceri înseamnă că va trebui să mă plătești!

Jango îi arătă lui Zam o hologramă a lui Hurlo Holowan și îi povesti despre Senatorul Rodd și Huttul Groodo. Apoi îi dădu un bandaj adeziv și o vestă blindată și îi spuse ce voia să facă.

### Capitolul 3

Senatorul Rodd era ghemuit într-una din cuștile de prizonieri din *Sclav I*, întrebându-se cât mai avea de trăit. O oră? O zi? Un minut? Respiră adânc, închise ochii și își dori să nu-l mai vadă niciodată pe vânătorul de recompense mascat care îl capturase.

Auzi pași care se apropiau și își strânse și mai tare ochii.

*Pleacă, gândi el. Pleacă, pleacă, pleacă, pleacă...*

— Domnule Senator! strigă o voce de femeie. Domnule Senator Rodd!

Rodd deschise un ochi, apoi pe celălalt. Spre uimirea lui, văzu o femeie cu părul scurt și negru și pielea extrem de palidă. Era Hurlo Holowan, care stătea în fața cuștii sale, ținând în mână un set de chei.

— Holowan? tresări Rodd.

— L-am ucis pe vânătorul de recompense, spuse Holowan. Vă scot de aici.

Maxilarul lui Rodd deveni moale.

— L-ai omorât?

— Ei bine, unul dintre droizii mei a făcut-o. Acum stai liniștit și lasă-mă să deschid chestia asta!

Mintea lui Rodd o luă razna.

— Era un băiat care îl ajuta!

— Da, l-am omorât chiar eu. La naiba! Ce e în neregulă cu cheile astea?!

Rodd își dădu seama că ceva nu era în regulă cu vocea lui Holowan. Nu mai semăna deloc cu ea însăși. Apoi observă bandajul adeziv care îi era lipit pe gât.

— Gâtul tău? întrebă Rodd.

— Vânătorul de recompense m-a învinețit, spuse Holowan în timp ce bâjbâia cu cheile. A spus că, dacă nu-i spun tot ce vrea să știe, mă va ucide. Ei bine, i-am arătat eu lui!

— Am crezut că te duci pe Kuat după ce m-ai lăsat pe Esseles, spuse Rodd. Suntem... suntem încă pe Esseles? Nu am auzit nava să decoleze.

— Autoritățile ne așteptau pe mine și pe Groodo pe Kuat, așa că ne-am întors aici să vă luăm.

Holowan bâjbâi cu o altă cheie.

— Autoritățile? Rodd oftă. Dar tatăl tău este patriarhul unei case de negustori de pe Kuat. Ar fi trebuit să fii bine protejată.

— Iată! spuse Holowan, în timp ce strecura o cheie în încuietoare. Am găsit-o!

Spre groaza lui Rodd, se auzi sunetul unor focuri de blaster, iar Holowan se lovi de cușcă, apoi se prăbuși pe podea. Fumul se ridica dintr-o gaură arsă de pe spatele tunicii ei. Rodd se uită spre ușă și îl văzu pe vânătorul de recompense mascat, care ținea în mână un pistol blaster.

— Nu ești real! strigă Rodd. Ești mort! Ești mort! Ea te-a ucis!

— Acum suntem chit, spuse Jango.

În timp ce Rodd continua să protesteze, Jango o ridică de pe podea pe femeia brunetă cu pielea extrem de palidă, o scoase din cala prizonierilor și închise ușa în urma lui.

Încă în brațele lui Jango, mușchii faciali femeii se schimbă, iar părul ei se luminează până la un bronz roșiatic. Apoi Zam Wesell întreabă:

— Crezi că ai putea vreodată să mă împuști cu adevărat?

— Doar dacă ar trebui, spuse Jango, în timp ce o lăsa ușor jos.

— Spui cele mai dulci lucruri, zise Zam.

Își dădu jos tunică și apoi își scoase vesta blindată pe care i-o împrumutase Jango. În timp ce-și desprindea bandajul de pe gât, spuse:

— În regulă, deci acum știi că Holowan se află pe Kuat și că este protejată pentru că este fiica unui tip bogat. Ești pregătit pentru Holowan.

Jango își scoase casca și spuse:

— Nu chiar. Având în vedere situația cu Cradosk, vreau să îl duc pe Boba înapoi pe Kamino, unde va fi în siguranță. Dar nici nu vreau să o pierd pe Holowan.

— Se pare că ai nevoie de ajutor, spuse Zam.

— Nu de ajutor, spuse Jango. De asistență. Vreau să te angajez să o capturezi pe Holowan pentru mine. Nu va fi ușor. Cradosk a dat de înțeles că cineva l-a angajat să-i vâneze și pe Rodd, Holowan și Groodo. Dar, Cradosk pare mai puțin interesat de recompensă decât să mă facă să mă alătur Breslei Vânătorilor de Recompense.

— O să mă ocup eu de Cradosk, dacă va fi nevoie, spuse Zam.

— Cred că Holowan are droizi de pază, probabil Mâncători de Lame, spuse Jango.

— Mâncători de Lame? repetă Zam. Ca cel care aproape te-a ucis pe Balmorra?

— Nu eram pregătit atunci, spuse Jango. Șantierul orbital de nave și fortăreața lui Groodo erau protejate de Mâncători de Lame. Dar m-am descurcat cu ei. Chiar nu sunt invincibili.

— Dacă așa stau lucrurile, de ce să nu-l duc eu pe Boba pe Kamino, iar tu te duci pe Kuat?

— Pentru că mai am ceva de făcut pe Kamino. Dacă o livrezi pe Holowan în viață, îți voi plăti o sută de mii de credite.

Zam ridică din sprâncene.

— O sută de mii de credite Republicane?

— Exact, spuse Jango. Acesta a fost onorariul pe care l-am acceptat. Dacă o aduci pe Holowan, banii sunt ai tăi. De acord?

— Pentru o sută de mii de credite Republicane, spuse Zam, o voi aduce pe Holowan oriunde dorești.

Jango și Zam hotărâra să se întâlnească pe orbita lui Commenor, o planetă care se afla la un scurt salt hiperspațial de Kuat. După ce Zam părăsi *Sclav I*, Jango se duse la consola sa de comunicații și introduse o transmisie HoloNet criptată către planeta Geonosis. În mai puțin de un minut, imaginea holografică a lui Tyranus apărură deasupra holoproiectorului lui Jango.

— Raport de progres? întreabă Tyranus.

Jango nu irosi niciun cuvânt.

— Îl am pe Senatorul Rodd, dar au apărut probleme neașteptate. Am nevoie de o sută de mii de credite în avans din banii pentru livrare.

— Din moment ce îl ai deja pe Senator, asta pare în regulă, spuse Tyranus. Creditele vor fi transferate imediat în contul tău. Mai sunt și alte probleme?

— Șeful Breslei Vânătorilor de Recompense a fost angajat și el pentru a-i vâna pe Rodd, Holowan și Groodo.

— Asta este o evoluție nefericită, spuse Tyranus cu o mică încruntare. A fost angajat să-i captureze sau să-i ucidă?

— Nu a spus.

— Voi afla cine l-a angajat, spuse Tyranus, apoi mă voi asigura că recompensa este abandonată. Altceva?

— Asta e tot pentru moment.

Tyranus întrerupse conexiunea, iar holograma sa dispăru. Jango nu avu nicio idee despre modul în care își va îndeplini Tyranus obiectivele, dar trebuia să aibă încredere că va reuși să o facă, pentru simplul motiv că Tyranus era extrem de capabil.

Jango părăsi consola de comunicații și se duse la patul lui Boba. Ochii băiatului erau închiși, dar Jango își dădu seama că fiul său nu dormea. Jango îl împunse pe Boba în umăr, iar băiatul deschise ochii.

— E timpul să plecăm, spuse Jango. Te duc înapoi pe Kamino. Vrei să ne scoți tu din portul spațial?

— Da, domnule, spuse Boba. Coborî din pat și spuse: Îmi pare rău că te-am dezamăgit, tată.

— Nu m-ai dezamăgit, Boba. Nu la Fondor, când ai plantat dispozitivul de urmărire pe nava Senatorului Rodd. Și nici astăzi, când l-ai înfruntat pe șeful Breslei Vânătorilor de Recompense. Dar amândoi am învățat că încă nu ești pregătit pentru această meserie, iar eu am învățat că nu sunt dispus să-ți risc viața. Dar tu... vei fi pregătit în curând. Și când vei fi, vom cuceri galaxia împreună.

— Mulțumesc, tată, spuse Boba. Te voi face mândru. Îți promit.

Jango și Boba se așezară la locurile lor în cabina de pilotaj, apoi decolară de pe Esseles. În cala de prizonieri de pe *Sclav I*, Senatorul Rodd simți nava decolând și se întrebă dacă se va sfârși vreodată coșmarul lui.



## Capitolul 4

Bossk se trezi în biroul din Zona de Andocare 32 cu o durere de cap. Mârâi când își pipăi ceafa, apoi se ridică de pe podea și privi în jur. Tatăl său nu mai era în spatele biroului, iar băiatul cu părul negru dispăruse. Bossk era pe punctul de a face un pas spre ușă când simți ceva zgâriindu-i glezna stângă. Privi în jos și văzu o tijă de înregistrare lipită de piciorul său.

Bossk smulse banda și examinează tija de înregistrare. Nu mai folosisese niciodată una până atunci, dar îl văzuse pe tatăl său folosind dispozitivul pentru a face înregistrări video bidimensionale. Apăsă un comutator de pe partea laterală a tijei, apoi văzu cum se aprinde micul ecran de redare.

Pe ecran, văzu o imagine video înregistrată a tatălui său.

— Bună, Bossk, spuse Cradosk din tija de înregistrare.

Părea să stea pe scaunul din spatele biroului, chiar în biroul în care se afla Bossk acum. Bossk își întoarse privirea de la tija de înregistrare spre scaunul gol din spatele biroului, apoi se uită înapoi la imaginea înregistrată a tatălui său.

— Unde ești? răcni Bossk. Spune ceva!

Imaginea lui Cradosk zâmbi și spuse:

— Dacă ești atât de prost pe cât știu că ești, fiule, probabil că ai uitat deja că ții în mână un dispozitiv de înregistrare, nu o unitate de comunicații, și probabil că mi-ai pus o întrebare.

— Nu sunt prost! șuieră Bossk la imaginea tatălui său. Tu ești cel prost!

— Și până acum, continuă Cradosk, probabil că ai spus că eu sunt prostul, dar nu eu sunt cel care a fost împușcat din nou în ceafă. Și dacă nu mă crezi, uite, vezi cu ochii tăi.

Imaginea de pe ecranul de redare se schimbă și Bossk se văzu pe el însuși întins cu fața în jos pe podeaua biroului. Bossk răcni de furie.

— Ușurel, fiule, se auzi vocea lui Cradosk din înregistrare, iar ecranul de redare se mută din nou pentru a se concentra asupra șefului Breslei Vânătorilor de Recompense. Nu te apuca să spargi tija de înregistrare, pentru că am un mesaj foarte important pentru tine. Am aflat că vânătorul de recompense care te-a împușcat s-ar putea să se îndrepte spre Kuat. Vezi tu, în timp ce tu erai inconștient, am apelat un broker de informații, care mi-a spus că Hurlo Holowan are un tată bogat și puternic pe Kuat. Bănuiesc că vânătorul care te-a împușcat se duce și el după Holowan. Mi se pare că ai putea să omori doi nerfi cu o singură piatră, ca să zic așa – să îți prinzi misteriosul atacator și, de asemenea, să o capturezi pe Holowan.

— Da? spuse Bossk, uitând încă o dată că vedea o înregistrare.

— Și ca să-ți dau șansa de a-ți arăta cu adevărat calitățile, fiule, eu voi fi plecat deja de pe Esseles când vei auzi asta, așa că ești pe cont propriu. Dacă nu găsești Kuatul, știi drumul spre casă.

Bossk urlă de furie și își aduse brațul înapoi, pregătindu-se să arunce tija de înregistrare prin birou, când vocea tatălui său continuă:

— Oh, și încă ceva. Bănuiesc că în acest moment ești gata să spargi tija de înregistrare, așa că probabil ar trebui să te avertizez că am introdus un exploziv puternic în mânerul tijei.

— Exploziv? șuieră Bossk.

Aduse tija de înregistrare înapoi în fața ochilor săi și se uită fix la ecranul de redare. Pe ecran, ghearele lui Cradosk întunecară imaginea video în timp ce făcea o ajustare la tija.

— Cam asta e tot, spuse vocea înregistrată a lui Cradosk. Explozibilul este setat. Și pentru ca acest mesaj să nu ajungă pe mâini greșite, această tija se va autodistrage în trei secunde.

Bosk scâpă tija pe birou și aproape că se împiedică în propriile picioare, în timp ce se lansa pe ușă și ieșea din birou. Ajunse la pământ, se rostogoli, își acoperi capul și așteptă explozia.

Nu se întâmplă nimic.

Bosk așteptă treizeci de secunde, apoi auzi pe cineva râzând din interiorul biroului. Se ridică, ignorând privirile pietonilor curioși, și se întoarse spre ușa deschisă. Stând acolo, își dădu seama că asculta râsul înregistrat al tatălui său.

— Bah-ha-ha-ha! chicoti Cradosk. Cu siguranță aș fi vrut să-ți văd fața, Bosk. Îmi pare rău pentru alarma falsă. Iată adevăratul avertisment de trei secunde. Trei... două...

— Da, sigur, spuse Bosk.

Tija de înregistrare explodează. Explozia îl făcu pe Bosk să cadă din picioare și îl aruncă peste jumătate de stradă, unde ateriză grămadă. Bosk se ridică în șezut și scuipă pe jos. În momente ca acesta, își ura *cu adevărat* tatăl.

Se adună de pe jos și apoi fură prima navă pe care o găsi.

## Capitolul 5

*O sută de mii de credite Republicane*, murmură Zam Wesell în timp ce privea spectacolul hiperspațiului care sclipea și se deforma pe lângă fereastra ei. Stătea în cabina de pilotaj a unei nave de vânătoare elegante, ultimul model Subpro Corporation din clasa *StarNailer*, pe care o furase dintre numeroasele nave din zona de andocare pentru transport în masă de la Spațioportul Intergalactic Calamar. Existau trei motive pentru care Zam alesese nava aceea. În primul rând, avea un hiperpropulsor de clasa a doua, care o va duce de la Esseles la Kuat mai repede decât majoritatea navelor civile. În al doilea rând, era o navă rară și scumpă, așa că furtul ei ar fi fost aproape sigur raportat pe HoloNet. Și în al treilea rând, oricine lăsase un *StarNailer* într-o zonă de andocare de transport în masă – în loc de un hangar securizat – merita să fie furat.

Al doilea motiv era cel mai dificil. Zam se baza pe faptul că furtul navei urma să fie postat la toate agențiile de aplicare a legii planetare din regiunile Lumilor și Coloniilor Centrale, dacă nu chiar din galaxie. Cu puțin noroc, urma să fie arestată în câteva minute de la sosirea în sistemul Kuat.

*O sută de mii de credite Republicane*, repetă Zam. Se întrebă cine ar fi oferit o asemenea recompensă doar pentru Hurlo Holowan – apoi se hotărî că nu prea voia să știe. Clienții cu atâția bani puteau plăti pentru lucruri mai rele decât să fie capturați sau uciși alții, iar Zam prefera să trateze cu astfel de clienți în mod indirect.

O lumină clipi deasupra computerului de navigație, semnalând că nava era pe cale să iasă din hiperspațiu. Douăzeci de secunde mai târziu, hiperspațiul se desfășură în jurul lui *StarNailer*, iar nava reveni în spațiul real în sistemul Kuat.

Pe Kuat se afla corporația *Kuat Drive Yards*, care fabrica nave spațiale. Planeta era o lume cu zone de pământ dens împădurite, dar era literalmente ascunsă de numeroasele stații spațiale de pe orbita sa. Zam știa că era puternic apărată și că șansele ei de a ajunge direct pe planetă pe cont propriu ar fi fost extrem de reduse, dacă nu chiar imposibile. Tocmai de aceea dorise să fie capturată.

În timp ce Zam se îndrepta spre Kuat, transponderul lui *StarNailer* anunță în tăcere sosirea navei în zonă. Zam încă se îndrepta spre planetă când două nave de patrulare porniră rapid din Portul de Pasageri Kuat, una dintre cele mai colosale stații spațiale ale Kuatului, și se opriră lângă *StarNailer*.

Zam simți cum nava se cutremură când cele două nave de patrulare se fixară asupra ei cu raze tractoare. Porni comunicația și auzi ordinul unui pilot Kuati:

— Sunteți arestat pentru că pilotați o navă furată. Predați-vă imediat!

— Mă predau, spuse Zam cu o voce deliberat tremurândă, apoi opri motorul navei, permițând navelor de patrulă să tracteze cu ușurință *StarNailerul* până la o zonă de andocare din Portul de Pasageri Kuat.

Până când nava lui Zam fu trasă în zona de andocare, aceasta își transformase fața și corpul pentru a se potrivi cu vocea pe care o folosisese.

Când ieși din *StarNailer* și coborî pe puntea zonei de andocare, gărzile de securitate Kuat nu o mai văzură pe Zam Wesell, ci un bătrân slab, cu un aspect timid, îmbrăcat într-un costum de culoare închisă, cu forme bine ajustate.

În timp ce trei gărzi de securitate îndreptau puști blaster spre Zam, alți doi

gardieni îi luară armele: un pistol blaster KYD-21 și o cheie universală care era ținută într-un teacă pe coapsa stângă. După ce bunurile i-au fost puse într-o geantă, unul dintre gardieni o privi drept în ochi și – văzând un bărbat în fața lui – spuse:

— Ai vreun act de identitate?

Zam clătină din cap, apoi bâigui nervos:

— N-n-nu, domnule.

Zam văzu o sclipire de simpatie în expresia paznicului și știu că deghizarea ei fusese un succes. Pentru gardieni, Zam era un negociob inofensiv și slab.

— Declară-ți numele și lumea natală, zise gardianul.

— Mu-Mu-Marby Welcus din Corellia, se bâlbâi Zam.

— Ce făceai cu *StarNailerul*, Welcus?

— Stu-Stu-*StarNailer*?

— Nava, domnule. De ce ai luat nava de la Esseles?

Răsucindu-și propria expresie într-una de tristețe disperată, Zam spuse:

— Eu nu-nu-nu știu.

— Vino cu noi, Welcus.

În timp ce gărzile de securitate o escortau pe Zam prin zona de andocare, alte două nave de patrulare intrară prin portal, cu razele tractoare fixate pe o navă de luptă veche și ponosită. Zam avu o imagine clară a pilotului din cabina de pilotaj a navei de luptă. Pilotul era Trandoshan și nu părea fericit – nu că un Trandoshan ar fi fost vreodată fericit.

Mai ales un Trandoshan pe nume Bossk.

## Capitolul 6

— Nu mă puteţi aresta! Se răsti Bossk la cei doisprezece agenţi de securitate Kuati care îl înconjurau pe puntea docului. Lovi puşca blaster a unui gardian şi mârâi: Nu îndrepta aia spre mine!

Un Căpitan al Patrulei Spaţiale Kuat interveni şi spuse:

— Domnule, pilotaţi o navă spaţială furată.

— Nu ştii cine sunt eu? Bossk rămase cu gura căscată. Sunt Bossk! Fiul lui Cradossk, şeful Breslei Vânătorilor de Recompense!

— Aşa ne-ai spus, zise Căpitanul, care apoi se întoarse către un alt gardian şi şopti: Avem legături care să-l ţină pe tipul ăsta?

— Sunt în misiune! mârâi Bossk. Trebuie să respectaţi asta! Interferenţa cu un vânător de recompense autorizat este o ofensă penală!

— *Ofensă?* spuse Căpitanul. Nu cumva vrei să spui o *infracţiune*?

— Asta am spus şi eu! răbufni Bossk. Acum daţi-mi drumul imediat!

Căpitanul făcu un pas înapoi cu precauţie şi spuse:

— Bossk, în prezent există o duzină de puşti blaster îndreptate direct spre capul tău. Dacă nu predai arma imediat şi nu ne permiţi să te escortăm într-o celulă de detenţie, îţi voi preda personal cadavrul tatălui tău.

Bossk şovăi şi apoi scuipă pe cizmele Căpitanului şi spuse:

— Aş vrea să te văd încercând!

Căpitanul se încruntă, iar Bossk auzi sunetul a douăsprezece comutatoare de energie ale puştilor blaster care erau apăsatate cu degetul mare de la setarea *Neutralizare* la *Ucidere*. Bossk râse, aruncându-şi arma jos.

— Vrei arma mea? Poftim! Ia-o!

\* \* \*

Zam Wesell fu escortată de două gărzi până într-o cameră unde o santinelă stătea la o consolă, vizavi de un rând de zece compartimente. Privi cum un gardian scoase o cheie dintr-un inel de la centură şi deschise unul dintre compartimente. După ce gardianul depuse înăuntru geanta care conţinea armele lui Zam, închise uşa şi apoi puse cheia înapoi pe inel. Santinela se uită la Zam şi văzu ceea ce văzuseră şi ceilalţi: un bătrânel cu un aspect trist.

Cele două gărzi o conduseră pe Zam spre o celulă şi o încuiară înăuntru. Era o celulă mică, dar era dotată cu instalaţii sanitare şi un pat îngust din metal. Nu existau ferestre, iar Zam se întrebă dacă celula era izolată fonic. Câteva secunde mai târziu, ştiu că nu era izolată fonic – îl putu auzi pe Bossk strigând în timp ce era adus în zona de detenţie.

— Credeţi că aceste legături mă pot opri? răcni Bossk. Nu-i aşa? Aşteaptă să-mi pun ghearele pe tine, piticule!

Zam îl auzi pe Bossk fiind aruncat într-o celulă vecină şi paşii ce se îndepărtau ai gardienilor care îl aduseseră pe Bossk în zona de detenţie. Gândindu-se că celula îl va reţine pe Trandoshan cel puţin pentru o scurtă perioadă de timp, decise că era timpul să îşi continue misiunea de a o captura pe Hurlo Holowan.



## Capitolul 7

Deși gărziile de securitate ale Portului de Pasageri Kuat credeau că au luat toate armele lui *Marby Welcus*, nu observaseră un strat de piele falsă de pe brațul stâng al lui Zam; sub acest strat era ascunsă o fâșie îngustă de polimer exploziv, un material special conceput de Zam. Lucrul care îi plăcea cel mai mult la el era că, pentru toate daunele pe care le putea face, nu făcea prea mult zgomot.

Zam desprinsese stratul fals de piele, scoase banda explozivă și o lipi de ușa celulei. Trase de un fir de plastic de la capătul benzii, apoi se rostogoli sub patul de metal și își acoperi capul. O clipă mai târziu, banda explodă și se auzi un pocnet înfundat care aruncă ușa în aer, direct din perete. Fumul și praful încă se mai scurgeau prin ușa spartă a celulei când Zam sări să se confrunte cu cei doi gardieni. Ambele gărzi fuseseră doborâte de explozie și încercau să se ridice când Zam se dezlănțui cu o lovitură de picior bine plasată care îl lăsă instantaneu inconștient pe cel mai apropiat gardian. Își folosi pumnul pentru a-l lovi pe celălalt gardian în ceafă.

— Hei! strigă Bossk din interiorul celulei sale. Ce se întâmplă acolo?

Ignorându-l pe Bossk, Zam păși peste corpurile gardienilor învinși. Unul era cam de mărimea lui Zam. Îi examinează fața, apoi și-o manipulează pe a sa pentru a semăna cu el, simțindu-și mușchii faciali contorsionați de efort. Îndepărtă rapid uniforma gardianului și o trase peste propriul ei echipament. La centură erau atașate un baston paralizant și inelul de chei pentru compartimentele din camera cealaltă.

Purtând uniforma gardianului, Zam părăsi zona de detenție și se îndreptă spre un coridor care ducea spre camera compartimentelor. Când văzu santinela așezată în spatele consolei de securitate, vizavi de compartimente, își ținu capul plecat și spuse pe un ton scăzut:

— Avem nevoie de ajutorul tău cu Trandoshanul.

— E ceva în neregulă cu vocea ta? întrebă santinela, în timp ce ridica privirea spre gardian.

Nu văzu venind bastonul paralizant. Zam lovi o dată santinela, prinzând-o chiar sub urechea stângă, iar corpul bărbatului avu un spasm, apoi alunecă de pe scaun și se prăbuși inconștient pe podea. Întorcându-și atenția spre compartimente, Zam îl localizează pe cel care conținea geanta în care se aflau armele ei. Bâjbâi cu cheile până când o găsi pe cea care se potrivea, apoi îl deschise și își luă geanta.

Deghizată în continuare în agent de securitate Kuati, duse geanta în afara camerei și ieși într-un hol public. Trecu pe lângă mai mulți lucrători ai stației spațiale fără să atragă atenția asupra sa. Deși uniforma o adusesese până aici, știa că ar fi avut probleme dacă ar fi fost oprită și interpellată de vreun agent de securitate adevărat. Intră într-o toaletă publică și renunță la ea. La ieșire, fu momentan distrasă de vederea reflexiei sale într-o oglindă. Fața încă îi era modelată după chipul și asemănarea agentului de securitate Kuati. Fără un efort fizic prea mare, își transformă fața înapoi în chipul ei de femeie umană standard.

Ieșind din toaletă, Zam se îndreptă spre o fereastră largă din oțel transparent care oferea o priveliște cuprinzătoare a planetei Kuat. Se întrebă dacă Hurlo Holowan se simțea cu adevărat în siguranță în casa metropolitană a familiei sale din Kuat City. Dacă da, Zam avea să se asigure că acest sentiment nu va dura.

Prin fereastră, Zam privi cum un feribot spațial se apropia de stație, apoi acosta. Plecă de la fereastră și merse pe hol, îndreptându-se în direcția docului feribotului. În scurt timp, ajunse la un hangar mare. În capătul îndepărtat, se afla un feribot spațial care purta sigla *Kuat City Express*. Câteva zeci de călători se aflau deja în faza de îmbarcare pe feribot. Zam auzi o voce puternică, sintetizată care anunța prin intermediul unui difuzor de comunicații:

— Ultimul apel pentru *Kuat City Express*, care pleacă din Port într-un minut.

Zam nu fu singura care auzi anunțul. Un bărbat zvelt, purtând hainele unui negustor Kuati, trecu în fugă pe lângă ea, îndreptându-se spre feribotul spațial. Negustorul își scăpă din greșeală geanta cu credite, apoi se opri și se întoarse. Tocmai se pregătea să o ridice când brațul lui Zam coborî, o luă și i-o întinse.

— Mulțumesc, spuse negustorul, întinzând mâna spre geantă, dar Zam făcu un pas înapoi și o ținu strâns. Dă-mi-o, spuse bărbatul. Eu sunt Khoss din Knylenn, iar geanta e a mea.

Zam mai făcu un pas înapoi, strecurându-și trupul pe lângă niște containere de depozitare care o ajutau să nu fie văzută de pasagerii feribotului.

Ținând în mână geanta, îi zâmbi jucăușă negustorului și spuse:

— Vino și ia-o, Khoss.

— Nu am timp de jocuri, spuse bărbatul apropiindu-se pentru a lua geanta.

Într-o secundă, Zam își îndesă rapid genunchiul în stomacul negustorului, îi înfipse un cot în baza gâtului și apoi îl lovi în bărbie. Când omul căzu pe podeaua holului, era inconștient. După ce ascunse trupul negustorului între două containere de depozitare, Zam inspectă conținutul genții în timp ce se îndrepta cu dezinvoltură spre feribotul spațial. Se așteptase să fie plină cu credite, dar nu fu deloc dezamăgită să constate că în ea se afla și un bilet la clasa de lux, dus-întors, pentru Kuat City.

Se îmbarcă pe feribot și se îndreptă spre clasa de lux. Așezându-se lângă un hublou larg, tocmai își întindea picioarele când apăru un steward și îi spuse:

— Scuzați-mă, dar acest loc este rezervat pentru Khoss din Knylenn.

— Nu a putut veni, spuse Zam, zâmbindu-i stewardului. Avea o problemă de afaceri de rezolvat. Cât durează călătoria până la Kuat City?

— Douăzeci de minute, spuse stewardul.

Ochii lui Zam sclipiră.

— Îndeajuns pentru un pui de somn.

Închise ochii, iar stewardul o lăsă în pace pentru restul călătoriei.

\* \* \*

Bossk nu avea explozibili ascunși, dar avea gheare ascuțite, picioare puternice și un cap foarte tare. În momentul în care sparse ușa celei, era atât de furios încât abia dacă mai putea vedea bine. Observă doar în treacăt cei doi gardieni inconștienți de lângă celula sa, dar nu observă că unul dintre ei nu mai purta uniformă.

Iar când Bossk se întoarse în camera în care se afla compartimentul în care gărzile îi depozitaseră pușca blaster, nu observă nici santinela inconștientă care zăcea lângă consola de securitate. Era prea ocupat să smulgă ușile compartimentelor până când își găsi arma – plus alte câteva chestii.

— O să le arăt eu lor să nu se pună cu mine! mormăi Bossk în timp ce ieșea în trombă din zona de detenție. O să le arăt tuturor!

## Capitolul 8

Spațioportul Kuat City era remarcabil de curat, iar fiecare Kuati pe care îl văzuse Zam purta haine elegante. Deși miliarde de ființe erau angajate pe stațiile orbitale și în docurile care înconjurau Kuat, puțini puneau de fapt piciorul pe planetă, care era locuită în principal de negustorii Kuati bogați, de familiile și de servitorii lor. Din câte aflase Zam, Kuatii nu-i primeau bine pe străini. Pentru a călători liberă, trebuia să își asume o nouă deghizare.

Spațioportul avea multe magazine, inclusiv unul care vindea haine fine.

În fața magazinului se afla un manechin care purta o pelerină cu glugă care îi ascundea aproape complet atât capul, cât și corpul. Pelerina era exact genul de ținută pe care o căuta Zam, pentru că o putea purta peste propriile haine. Se gândi să fure pelerina, apoi își aminti de creditele din geanta lui Khoss din Knylenn și decise să plătească pentru ea. După ce făcu achiziția și îmbracă pelerina, Zam părăsi magazinul pentru a căuta Casa Holowan. Chiar în afara portului spațial, găsi un chioșc de informații întreținut de un droid de protocol. În spatele droidului, se vedea o hartă a orașului Kuat.

— Am nevoie de indicații pentru a ajunge la Casa Holowan, spuse Zam.

Droidul de protocol îi răspunse pe un ton programat pentru amabilitate:

— Aș fi încântat să vă dau indicații sau să vă ajut în orice mod care v-ar face vizita în Kuat mai plăcută. Vai, ce pelerină la modă purtați! Sunt convins că vă veți integra perfect în rândul populației locale.

Zam scoase un blaster de sub pelerină și îl îndreptă spre droid.

— Spune-mi cum să ajung la Casa Holowan, sau îți zbor capul.

Droidul arătă spre o stație din apropiere, unde un tren plutitor tocmai se apropia pe o pistă magnetică.

— Luați trenul de pasageri spre nord până la *Terasa Holowan*, spuse droidul, apoi mergeți un cvartal spre nord, pe jos.

— Mulțumesc, spuse Zam în timp ce-și ascundea blasterul, apoi puse un cip de credit pe un raft de lângă droid.

În timp ce Zam ieșea din chioșc și mergea rapid spre tren, droidul luă cipul de credit și îl privi cu surprindere.

— Am avut o mulțime de blastere îndreptate spre mine, dar nimeni nu mi-a dat vreodată bacșiș până acum, mormăi droidul. Își întoarse fotoreceptorii după Zam și spuse: Nu cred că se va integra deloc.

\* \* \*

Neavând alte idei mai bune, Bossk se întoarse la zona de andocare care fusese punctul său de sosire în Portul de Pasageri Kuat. În zonă se aflau destul de mulți agenți de securitate, dar Bossk – luptându-se cu dorința de a împușca pe toată lumea pe care o vedea – reuși să evite să fie detectat în timp ce se strecura spre nava de luptă ponosită pe care o furase pe Esseles. Urcându-se în navă, Bossk se strecură în spatele comenzilor și porni motorul.

— Următoarea oprire, Kuat City, murmură el.

Motorul se opri. Bossk se gândi să spargă comenzile cu ghearele, așa că o făcu. Apoi încercă să se gândească la modul în care să procedeze mai departe. Din nefericire, nu se pricepea prea bine la treaba cu gânditul și rămase acolo, în cabina de pilotaj, în timp ce gărzile Kuati de securitate înconjurau nava furată. Din nou.

## Capitolul 9

Trenul magnetic se opri în stația *Terasa Holowan*, iar Zam coborî în stradă. În timp ce pietonii Kuati treceau pe lângă ea, localiză Casa Holowan, un conac bine protejat, aflat la un cvartal spre nord de stația trenului, exact acolo unde spusese droidul de protocol că se va afla. Din poziția unde se afla, de la nivelul străzii, putu vedea etajele superioare ale conacului și acoperișul în formă de piramidă.

Parcurse distanța și ajunse în fața conacului. Acesta era înconjurat de un șanț larg, plin cu apă, iar intrarea principală era un pod care traversa șanțul și se prelungea până la o ușă înaltă și arcuită. Ușa era deschisă, dar podul era apărat de doi droizi de pază. Amintindu-și de impersonarea anterioară a lui Hurlo Holowan pe *Sclav I*, Zam își transformă încă o dată fața pentru a semăna cu ea, apoi păși pe pod și se îndreptă spre droizi. Amândoi droizii purtau arme paralizante și le ridicară când o văzură pe Zam apropiindu-se. Zam își trase gluga înapoi pentru ca droizii să-i vadă clar fața – fața lui Hurlo Holowan – dar fu dezamăgită când droizii nu își coborâră armele.

— Dați-vă la o parte, spuse Zam.

— Recunoașterea vocală pentru Hurlo Holowan: eșuată, răspunse un droid.

Droizii încercară să se plaseze în poziție de atac, dar Zam se mișcă mai repede. Scoțându-și blasterul, împușcă un droid în cap, în timp ce cu o întoarcere amplă îl lovi cu piciorul pe celălalt droid, făcându-l să-și piardă echilibrul și să cadă în șanțul cu apă. Droidul nu putu înota și se scufundă.

Zam trecu prin ușa arcuită și intră într-un coridor care ducea în Casa Holowan. Chiar dacă fuseseră doi droizi de pază staționați pe podul de afară, i se păru ciudat că ușa era deschisă și nu încuiată. Zam nu presupunea că Hurlo Holowan era neglijentă și bănuî că intra într-o capcană. Coridorul o duse într-o curte închisă, înaltă de trei etaje, cu pereți acoperiți cu viță de vie. Două candelabre masive atârnavu din tavan. În centrul curții, o statuie înaltă a unui bărbat cu aspect sever domina un bazin circular reflectorizant care se afla sub un luminator. Potrivit unei plăci, statuia era o reprezentare a unui strămoș Holowan. Zam nu se putu abține să nu fie impresionată de măiestria statuii și se întrebă ce valoare ar fi putut avea.

De cealaltă parte a bazinului, se afla o ușă largă cu un balcon suspendat deasupra ei. În timp ce Zam traversa prudentă curtea, o ușă se trânti în spatele ei, închizând coridorul – împiedicând-o să iasă pe aceeași cale pe care intrase.

Zam auzi pași de sus și apoi văzu o femeie ieșind pe balcon. Femeia purta o rochie de seară roșie, cu o pelerină neagră. Privi în jos, iar Zam o recunoscu imediat ca fiind Hurlo Holowan. La vederea lui Zam, încă deghizată în Holowan, femeia de la balcon reacționează cu o expresie de mare surpriză. Dintr-o dată, trei droizi de pază intrară în curte prin ușa de sub balcon și se opriră lângă baza statuii.

Fiecare droid era înarmat cu o pușcă blaster.

— Ucideți intrusul! ordonă femeia de sus.

Zam își ridică pistolul blaster și trase de două ori spre un lanț care fixa un candelabru de tavan. Lanțul se rupse și candelabrul căzu, prăbușindu-se peste doi dintre droizi. Cel de-al treilea trase cu pușca sa blaster și aproape că atinse umărul stâng al lui Zam. Aceasta trase cinci focuri de armă care loviră capul și partea



superioară a trunchiului droidului, iar capul acestuia se învârti pe gât înainte să explodeze într-o ploaie de scântei.

Pe balcon, Holowan fugi să se pună la adăpost, ieșind din curte pe o ușă laterală. Zam alergă spre statuie, se cățăără pe suprafața ei și apoi sări spre balcon. Se prinse de balustrada balconului, își balansă corpul peste ea și țâșni prin ușa laterală. La capătul unui coridor de la nivelul superior, Zam o zări pe Holowan alergând spre o fereastră deschisă. Își scoase pistolul blaster, apăsă pe setarea de neutralizare și trase. Proiectilul își atinse ținta, iar Holowan căzu.

Zam se duse lângă femeia căzută. Ochii lui Holowan erau încă închiși, iar gura îi era parțial deschisă. Zam atinse gâtul lui Holowan pentru a-i verifica pulsul, dar mușchii faciali ai femeii tresăriră și se mișcară, apoi carnea ei se transformă dintr-un alb palid într-un verde tern.

Zam își dădu seama că nu o împușcase pe Holowan.

Femela era un metamorf Clawdite.

## Capitolul 10

Femela Clawdite scoase un murmur și deschise ochii. Văzând-o pe Zam, își schimbă din reflex fața pentru a semăna din nou cu Hurlo Holowan.

— Nu-ți irosi energia, spuse Zam în timp ce își transforma fața în starea naturală de Clawdite.

Cealaltă Clawdite oftă.

— Și tu ești Clawdite.

— Asta nu ne face surori, spuse Zam. Hurlo Holowan te-a angajat ca momeală?

— Da.

Zam apăsă țeava pistolului ei blaster pe capul Clawditei și spuse:

— Spune-mi unde este.

— O să mă omoare!

— *Te omor eu* dacă nu îmi spui.

Femela Clawdite ridică o mână și arată spre o scară de la capătul holului.

— Pe acolo, spuse ea. În jos pe scări. Duc la laboratorul ei.

— Ar fi bine să spui adevărul, zise Zam.

Femela Clawdite era pe punctul să răspundă, când Zam mută pistolul blaster și trase în șoldul Clawditei. Era o lovitură paralizantă, suficient de puternică pentru a o doborî și a o împiedica să o avertizeze pe Holowan. Zam puse pistolul în toc, o târî pe Clawdite la un dulap și o așeză înăuntru.

După ce se asigură că drumul era liber, Zam fugi spre scări. În timp ce cobora, își transformă fața înapoi în forma ei de femeie umană. La capătul scărilor, găsi o singură ușă. Era încuiată și nu părea să existe nicio modalitate de a o deschide. Chiar și cheia ei universală era inutilă, deoarece nu exista nicio fantă vizibilă pentru chei. Dar, sus, deasupra ușii, se afla o fereastră cu balamale care părea suficient de largă pentru ca Zam să se strecoare prin ea.

Zam escaladă peretele și trase cu ochiul prin fereastră. O văzu pe Hurlo Holowan – adevărata Hurlo Holowan, spera ea – stând la o masă de lucru acoperită cu multe piese de droizi. O macara cu magnet și numeroase cabluri de alimentare erau suspendate de tavanul laboratorului. Laboratorul servea și ca hangar pentru nava privată a lui Holowan, care se odihnea pe o platformă de aterizare, sub un acoperiș deschis, la celălalt capăt al interiorului spațios al laboratorului.

Zam ridică fereastra și se strecură prin deschiderea îngustă, apoi coborî pe podeaua laboratorului. Ateriză în liniște, dar probabil că declanșase un senzor, pentru că Holowan sări și se uită spre ușă. De îndată ce o văzu pe Zam, vânătorul de recompense spuse:

— Ridică mâinile.

Holowan ridică mâinile, dar în timp ce o făcea, apăsă un comutator ascuns de pe masa de lucru. Dintr-o dată, podeaua tremură sub picioarele lui Zam. Aceasta se dădu într-o parte și se sprijini de perete, apoi văzu cum podeaua alunecă înapoi pentru a dezvălui o groapă dreptunghiulară. Din interior, se ridică o platformă până când ajunse la nivelul podelei laboratorului. Pe platformă stătea un droid.

Zam nu mai văzuse niciodată un Mâncător de Lame, dar datorită lui Jango, știa totul despre ei și știa că acum se afla în fața unuia. Droidul era o mașină de ucis

înaltă de 2,25 metri. Își concentrează fotoreceptorii roșii asupra lui Zam, apoi își flexă brațele din duroțel cu gheare și își deschise maxilarul pentru a dezvălui dinții zimțați, ascuțiți ca niște lame.

— Ai nevoie de un dentist! spuse Zam.

## Capitolul 11

Mâncătorul de Lamé făcu un pas înainte. În spatele droidului care se apropia, platforma începu să coboare înapoi în groapa dreptunghiulară, iar podeaua începu să se închidă deasupra gropii.

Zam nu avu nicio îndoială că, dacă ar fi pus mâna pe ea, Mâncătorul de Lamé i-ar fi smuls membrele și ar fi făcut-o bucăți. Nu avea de gând să lase să se întâmple asta. Trase cu blasterul în fotoreceptorii droidului, orbindu-l temporar, apoi sări. Picioarele ei intrară în contact cu pieptul Mâncătorului de Lamé, iar ea se încordă, lansându-se departe de droid în timp ce îl dezechilibra. Droidul încercă să-și recapete echilibrul agitându-și brațele, dar se împiedică înapoi, căzând în groapă în timp ce podeaua încă se închidea. Marginile suprafeței podelei acționară ca o menghină uriașă, strivind droidul în timp ce se apropiau.

Zam se întoarse spre Holowan și spuse:

— Mâncătorul tău de Lamé este terminat. Renunță.

— Niciodată! strigă Holowan.

Înainte ca Zam să poată reacționa, apăsă un alt comutator, activând o ușă glisantă ascunsă în peretele laboratorului. Ușa se deschise pentru a dezvălui o cușcă în care se afla o felină imposibil de mare, cu urechi ascuțite și coadă lungă. Singurele felinxuri<sup>1</sup> pe care le văzuse Zam vreodată erau animale domestice mici, acoperite de blană, și bănuia că Holowan manipulasă structura genetică a acestui felinx anume pentru a crea un monstru.

— Frumoasă pisicuță, spuse Zam.

Holowan apăsă un buton, iar cușca se deschise. Felinxul uriaș se uită la Zam cu ochii săi aurii, apoi se năpusti. Zam căzu pe spate la podea, iar bestia trecu peste corpul ei. Felinxul ateriză pe labele sale masive și se întoarse pentru a se trezi că se holba la țeava deschisă a blasterului lui Zam.

Zam trase o lovitură paralizantă în maxilarul inferior al felinxului, iar animalul urlă. Apoi sări pe lângă creatură și trase din nou, de data asta lovind unul dintre picioarele din spate ale felinxului. Trăgându-și piciorul rănit, felinxul se retrase, târându-se înapoi în cușca sa.

Zam îndreptă blasterul spre Holowan și spuse:

— Mai apasă un buton și îți voi împușca degetele.

După ce rămase fără trucuri, Holowan știu că nu mai avea scăpare. Nu opuse nicio rezistență când Zam îi puse cătușele, dar întrebă:

— Și acum?

Zam o împinse pe Holowan în direcția navei și spuse:

— Hai să facem o plimbare.

Se urcară în nava lui Holowan. În interior, Zam îi ordonă lui Holowan să se așeze, apoi o legă de scaun. În mod ciudat, Holowan zâmbi.

— Ce este atât de amuzant? întrebă Zam.

---

<sup>1</sup> Felinx – specie de feline cu blană, asemănătoare pisicilor, ținute adesea ca animale de companie. De-a lungul anilor, s-a practicat foarte mult endogamia pe ele, ceea ce le-a făcut să aibă o masă cerebrală foarte mică. Uneori aveau nevoie de implanturi de circuite de biostimulare pentru a nu se mai izbi de pereți sau pentru a nu-și mai mesteca propria blană.

— Oh, nimic, răspunse Holowan, pierzându-și zâmbetul.

Zam se așeză în scaunul pilotului, își lăsă ochii să parcurgă consola și găsi dispozitivul antifurt care fusese fixat pe comenzile de zbor ale navei. Dispozitivul era un mecanism de blocare în formă de T care era fixat pe comenzile primare pentru a preveni aprinderea. Dispozitivul avea trei butoane cheie, iar fiecare buton purta un simbol diferit. Simbolurile erau un triunghi, un cerc și un pătrat.

Fără să se uite la femeia imobilizată, Zam spuse:

— Deci asta ți s-a părut atât de amuzant. Care este combinația?

— Nu știu, spuse Holowan.

Zam își scoase pistolul și îl îndreptă spre una dintre mâinile legate ale lui Holowan.

— Serios! Nu știu! Dacă aș ști, jur că ți-aș spune! zise Holowan. Doar pilotul meu știe combinația, iar ea este liberă astăzi!

— Butoanele sunt conectate pentru a neutraliza pe oricine introduce greșit combinația, nu? spuse Zam.

— Da, spuse Holowan. Așa este.

Ținându-și blasterul îndreptat spre Holowan, Zam își folosi mâna liberă pentru a-i desface una dintre cătușe.

— Ce faci? întrebă Holowan.

— Te las să-ți dai seama de combinație. Zam apucă încheietura eliberată a lui Holowan, îi forță mâna deasupra cele trei butoane, apoi își eliberă strânsoarea și spuse: Haide, Hurlo. Încearcă.

Degetul arătător al lui Holowan coborî pe butonul cu cercul pe el. Aparatul emise un semnal sonor.

— Țsta e unul, spuse Zam.

Mâna lui Holowan ezită, apoi coborî degetul pe butonul cu pătratul. Urmă bâzâitul puternic și brusc al șocurilor electrice, iar brațul lui Holowan zbură departe de dispozitiv și ea căzu într-o parte. Zam se aplecă să verifice pulsul lui Holowan, care era stabil.

— Asta te va învăța să nu mai încerci să mă electrocutezi, spuse Zam.

Îi puse din nou cătușele pe mână lui Holowan, apoi căută în mica teacă care era legată în jurul coapsei stângi și scoase cheia universală. Montă circuitul cheii peste cele trei butoane, apoi auzi trei semnale sonore secvențiale.

Dispozitivul era dezactivat.

— Sigur, puteam să-mi folosesc cheia de la început, mormăi Zam către corpul inconștient al lui Holowan în timp ce scotea dispozitivul de pe comenzi și îl așeza pe podea. Dar atunci nu aș mai fi avut plăcerea de a te vedea cum transpiri.

Zam porni motorul navei, apoi o pilotă prin acoperișul deschis. În timp ce urca din Kuat City, introduse în computerul de navigație un card de date cu coordonatele sistemului Commenor. Câteva minute mai târziu, părăsi atmosfera planetei Kuat și intră în spațiul interstelar. Tocmai se îndrepta spre un portal hiperspațial când două nave de patrulare Kuat apărură la vedere prin fereastra ei. O lumină se aprinse pe o consolă de comunicații din stânga lui Holowan, iar vocea unui pilot Kuati spuse:

— Ați efectuat o plecare neautorizată din Kuat City. Întoarceți-vă imediat pe orbita Kuat și pregătiți-vă să fiți abordați.

Zam închise comunicația și efectua manevre de evitare, făcând o buclă spre cele două nave de patrulare. În timp ce urmăritorii ei încercau să manevreze după ea, Zam rupse bucla și accelera spre portalul hiperspațial. Una dintre navele de

patrulare trase asupra ei, iar rafala de tunuri laser lovi scutul deflector din stânga.

Zam apăsă un comutator de control și aruncă nava în hiperspațiu. În afara ferestrei, peisajul stelar se întinse și învâluî nava lui Holowan într-o explozie de lumină. Zam verifică senzorii. Navele de patrulare nu ajunseseră la portal.

Se lăsă înapoi în scaunul ei. Commenor nu era departe de Kuat, dar Zam profita de timpul liber atunci când putea.

Dormi tot drumul până în sistemul Commenor.

\* \* \*

Planeta Commenor servea drept avanpost comercial și port spațial pentru navele care călătoreau pe Ruta Comercială Corelliană, Calea Hydian și alte rute comerciale hiperspațiale. Când Zam Wesell – simțindu-se odihnită după scurtul ei somn – ieși din hiperspațiu și ajunse în sistemul Commenor, așteptă cu nerăbdare schimbul profitabil pe care îl avea de făcut cu Jango Fett.

Aduse nava pe orbita lui Commenor și apoi scană după *Sclav I*. Scană timp de câteva minute când văzu în sfârșit nava distinctivă a lui Jango din clasa *Firespray* apropiindu-se de portul de andocare din dreapta al lui Holowan. După ce cele două nave andocară, Zam se duse spre port pentru a-l saluta pe Jango. Acesta urcă la bordul navei lui Holowan. Purta armura și avea asupra sa o valiză din piele.

Zam se uită la geantă și spuse:

— Astea sunt creditele?

— Da, spuse Jango. Unde este Holowan?

— Inconștientă și legată pe puntea de comandă.

Jango păstră geanta și spuse:

— Arată-mi.

Zam îl conduse pe Jango spre punte. După ce Jango verifică semnele vitale ale lui Holowan, îi dădu geanta lui Zam.

— Ia-o, spuse el. O meriți.

Zam luă servieta și zâmbi. Era grea.

## Capitolul 12

Zam îl ajută pe Jango Fett să transfere corpul inconștient al lui Hurlo Holowan într-o cușcă din cala prizonierilor de pe *Sclav I*. Într-o cușcă vecină, Senatorul Rodd stătea pe podea cu ochii închiși, îmbrățișându-și genunchii.

Jango observă că Zam privea la noua cușcă, cea pe care o extinsese Boba din două cuști. Nu avusese timp să examineze lucrarea lui Boba, dar era impresionat de ceea ce realizase fiul său. Și Boba avusese dreptate: cușca avea nevoie de o bucată lungă de duroțel pentru a întări barele. Dar poate că barele în sine erau problema.

— Cutii, spuse Jango.

— Cutii? repetă Zam.

— În loc de cuști. Cutii prinse de perete, asemănătoare unor sicrie, ar asigura controlul prizonierilor.

— Ești un remodelator inspirat, spuse Zam. Folosindu-și ochii pentru a măsura interiorul calei de prizonieri, adăugă: Chiar crezi că îl poți înghesui pe Groodo aici?

— Am înghesuit și mai mari, spuse Jango.

— Ai vreo idee unde ar putea fi?

— O să o interoghez pe Holowan când își va reveni, spuse Jango. Dar cred că ar putea fi pe Balmorra.

— De ce?

— Pentru că acolo locuiește fratele lui.

Zam ridică din sprâncene.

— Nu știam că Groodo are un frate.

— Asta pentru că nu ai fost niciodată pe Balmorra, spuse Jango. Dar eu am fost.

Zam îl urmă pe Jango afară din cala prizonierilor, spre cabina de pilotaj a lui *Sclav I*. Se uită la patul gol din partea din spate a cabinei de pilotaj și spuse:

— L-ai adus pe Boba înapoi pe Kamino?

Jango aprobă din cap.

— Când eram pe Esseles, ai spus că mai era un motiv pentru care trebuia să te întorci pe Kamino, spuse Zam. Mai era ceva trebuia să faci. M-ai făcut curioasă. Care a fost celălalt motiv pentru care te-ai întors? Și să nu-mi spui că a fost doar pentru a obține creditele pentru mine.

— Dar chiar a trebuit să fac rost de credite pentru tine.

Zam clătină din cap.

— Îmi dau seama când ascunzi ceva.

Jango se gândi o clipă, apoi spuse:

— Probabil că ar trebui să-ți spun. Doar în cazul în care vei auzi despre asta mai târziu, și probabil că vei auzi.

— Să *aud* despre ce? întrebă Zam, iritată.

— A trebuit să iau ceva pentru Cradossk. Ceva care să pună capăt oricărei curiozități pe care o are în legătură cu relația dintre Boba și mine.

— Ai de gând să-i dai personal chestia asta lui Cradossk?

— Am de gând să i-o arăt, spuse Jango. Dacă o vrea, o poate avea.



— Și ai de gând să-mi spui vreodată ce este *chestia*?

— O să-ți arăt chiar acum, spuse Jango. Dar te avertizez... nu o să-ți placă.

Jango se duse la pat și îi făcu semn lui Zam să vină lângă el. Îl privi cum trage salteaua subțire de pe pat pentru a descoperi un compartiment lung de depozitare care era sigilat cu un capac metalic cu balamale.

— De aici ți-a venit ideea cu cutiile din cala prizonierilor? întrebă Zam.

— Privește, spuse Jango, în timp ce ridica capacul de metal pentru a dezvălui ceea ce se afla în interiorul compartimentului.

Zam privi. Și, în ciuda tuturor cunoștințelor și a experienței sale în artele mortale ale vânătorii de recompense și ale execuțiilor pe bază de contract, mâinile îi zburară peste gură. Dar nici măcar asta nu o putu opri pe Zam Wesell să țipe.

**SFÂRȘIT**



# UNIVERSUL STAR WARS

## ANEXE

### ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici și nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată, care întotdeauna și-a servit cetățenii bine și cu credință. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăși conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în fața legii și își trăiau viața cu drepturi care le garantau deopotrivă șansă și libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut și primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace și expansiune galactică determinată de inventarea și progresul călătoriilor prin hiperspațiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz și neînfricat, numărând sute și mii de membri, ce a slujit la apărarea și protecția popoarelor Republicii. Înțelepciunea, bravura și puterea lor au devenit legendă. Trăgându-și tăria comună din Forță, Cavalerii Jedi au menținut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei, generații după generații, și au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili și demni să fie Cavaleri.

Prin strânsa ei coeziune, Vechea Republică a devenit invulnerabilă față de orice atac din afară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mișcare pentru că ea ar fi însemnat un eșec sigur. Cetățenii Vechii Republici au putut dormi liniștiți în paturile lor, aflați în siguranță înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuși. Dar, la fel ca în multe societăți democratice, el nu a venit din partea unei forțe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influență și mită, plecându-se cel mai adesea în fața dorințelor celor implicați în afaceri de comerț interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace și mulțumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

### SITH...

Un mare contingent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au părăsit-o vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith și au adus

această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani Imperiul lor avea să prospere și să crească. În acest timp Cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supușilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith și a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici și ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici, dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor din Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, acești Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar au fost permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmașă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa și căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găsește învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith și le folosește pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoștințe Kun pune la cale o vastă și puternică frăție și își arogă titlul de prim Stăpân Întunecat al Sith. Kun și alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei și reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați îi distrug printr-o masivă lovitură nimicitoare pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este și el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericii veșnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți și nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

## IMPERIUL...

Un Senator ambițios și lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență și autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie și va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Cancelar al Republicii și s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi și avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu știau era că Palpatine își trăgea puterea și carisma din partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Cancelar, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta își urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul Imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planșeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi științe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i știa de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns

la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbușite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic și executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăsaseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată Guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă dintr-o singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de ființe pe care le conducea.

## ALIANȚA REBELĂ...

Când Imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet și discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului și întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început, fără să știe, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei Senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine și au pus la cale, în secret, răsturnarea lui printr-o mișcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan și Senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Președinția Senatului. Tentativa lor a eșuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reședința lui Organa în Casa Cantham din Orașul Imperial, Mon Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine și a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mișcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar și întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici și sistemului Senatorial și socotea că, odată pusă în mișcare pentru a-l opri pe Palpatine, anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când Guvernatorul planetar Ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor, au organizat un protest pașnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise și alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari atunci când a venit să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici și în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoșteau s-a prăbușit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe Senatoarea Mohtma să deturneze fonduri și arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă și mai important, poate, Organa și mica sa grupare de simpatizanți ai Rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor Rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor și trupelor Imperiale.

Multe grupuri izolate de rezistență împrăștiate prin toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme și, desigur, nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor Imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea Senatoarei Mohtma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă

la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala Imperială. Astfel, ea a evitat capturarea și dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Șeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroșilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai bun la fonduri, aprovizionare și armament, cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest *Tratat Corellian* a pus bazele Alianței care în scurtă vreme și-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeași conferință, l-a sfidat în mod fățiș pe Palpatine și chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

*„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;  
Ai instituit o politică flagrantă de rasism și genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie;  
Ai înlăturat conducătorii aleși ai planetelor, înlocuindu-i cu Moffi și Guvernatori după bunul tău plac;  
Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;  
Ai ucis și întemnițat milioane de persoane care nu au beneficiat de un proces;  
Ai extins armata dincolo de limitele necesare și prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuși.  
Noi, Alianța Rebelă, în numele și cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public și solemn intențiile noastre:  
Să luptăm și să ne opunem ție și forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;  
Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;  
Să provocăm distrugerea ta și distrugerea Imperiului Galactic;  
Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie.  
Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem cheazășie proprietățile, onoarea și viețile noastre.”*

Lumile din întreaga galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine și a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase și specii au fost lăsate deoparte, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați și întemnițați de Imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

